

Heinkel He 100V-8 "World Speed Record"

1:48
PLT 229

V roce 1936 byl v soutěži prototypů vybrán jako standardní stíhačka Luftwaffe Messerschmitt Bf 109. Pro Ernsta Heinkela to byla těžká rána. Původně favorizovaný He 112 zůstal na druhém místě. Protože chtěl dokázat, že jeho továrna je schopna postavit rychlejší stíhačku, vyvíjel další typ jako svou soukromou iniciativu, bez oficiální zakázky. Konstrukční práce na projektu P 1035 vedl tým bratrů Günterových. Po smrti Waltra Güntera při autonehodě v nich pokračoval pouze jeho bratr Siegfried.

Heinkel He 100, jak byla nová stíhačka označena byla po konstrukční stránce kombinací těch nejmodernějších prvků. Velký důraz se kladl na aerodynamiku celého stroje. Nejpozoruhodnější bylo použití povrchového chlazení. Na základě dokumentace a postavené makety 1:1 objednalo RLM čtyři prototypy. První prototyp označený He 100V-1 vzletl poprvé 22. ledna 1938. Letoun procházel náročnými testy a byl průběžně upravován. S prototypem He 100V-2 překonal Ernst Udet rychlostní rekord na trati 100 km. Dosáhl průměrné rychlosti 634,73 km/h. Pro absolutní rychlostní rekord se připravoval prototyp He 100V-3, se speciálním motorem DB-601R a křídlem se zmenšeným rozpětím. Pro závalu na podvozku byl ale ztracen. Pro rekordní let ho nahradil He 100V-8. S tímto strojem 31. března 1939 pilot Hans Dieterle překonal rychlostí 746,606 km/h absolutní světový rekord. V rámci utajení byl stroj označen He 112U. 26. dubna 1939 tento rekord překonal rychlostí 755 km/h Messerschmitt Bf 209V-1. Další rychlostní pokusy byly Heinkelovi zakázány. Přitom He 100 by byl při stejných podmínkách rekordního letu patrně rychlejší.

Další prototypy od V-4 až po V-10 byly stavěny jako stíhačí. Výkony byly vysoké, na druhou stranu povrchové chlazení nebylo úplně spolehlivé. Také některé letové vlastnosti nebyly ideální. Heinkel přitom počítal se sériovou výrobou a připravil výrobní linku. Po vypuknutí války se vyskytl nedostatek motorů DB 601 potřebných pro standardní Messerschmitty Bf 109 a RLM oznámilo, že povolí sériovou výrobu pouze za předpokladu, že bude použit jiný motor. To ale konstrukce He 100 neumožňovala. Heinkel postavil tedy alespoň tři předseriové stroje a dvanáct sériových.

Tři stroje zakoupila japonská delegace, společně s licenčními právy. Sovětská delegace zakoupila pět kusů. Zbýlé posloužily v rozsáhlé propagandistické kampani na „nový super výkonný stíhač Luftwaffe“. Stroje byly filmovány s postupně třemi symboly neexistujících jednotek Luftwaffe. Údajný nový typ dostal označení Heinkel He 113. Pod tím byl také veden v mnoha spojeneckých rozpoznávacích příručkách. Ačkoli se nedostal do skutečného boje, mnoho spojeneckých pilotů ohlásilo pozorování nebo souboj s He 113.

Tech. data He 100V-8:

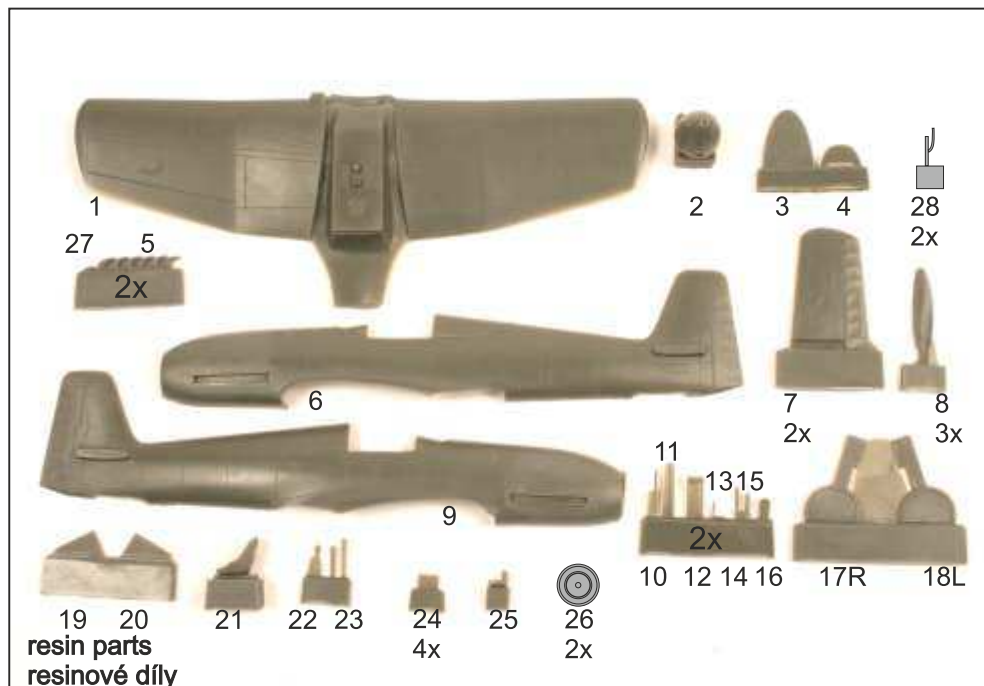
Rozpětí: 7,60 m; délka: 8,18 m; max. rychlost 746,606 km/h; dostup: neuváděn; Dolet: neuváděn

Messerschmitt Bf 109 was in 1936 prototype Luftwaffe fighter. It was a hard blow for Ernst He 112 dropped to the second place. Because Heinkel ability to built faster fighter, without official commission his private project. Brothers Günters were entrusted with Walter Günter died during car accident, only Siegfried continued on the project. Designated Heinkel He 100, the new fighter's construction combined all up to date features. Big concern was placed on whole aircraft's aerodynamic streamlining. The most noticeable was utilization of surface cooling. Following design drawings and 1/1 scale mock-up RLM had ordered four prototypes to be build. The first prototype designated He 100V-1 took off for the first time on 22nd January 1938. The aircraft was heavily tested and modified on the run. Ernst Udet Flying in He 100V-2 broke the speed record on the 100 km distance. He achieved average speed of 634.73 km/h. The He 100V-3 prototype powered by special DB-601R engine and shorter span wings was prepared for the absolute speed record. Thanks to the undercarriage malfunction this prototype was lost. For the absolute speed record it was replaced by He 100V-8. On 31st March 1939 Hans Dieterle piloting this machine broke the absolute World Speed Record achieving 746.606 km/h. In respect of confidentiality this machine was designated He 112U. This record was surpassed on 26th April 1939 by Messerschmitt Bf 209V-1. Further speed tests were forbidden to Heinkel. But at the same time and same conditions the He 100 would be most probably faster. Next prototypes designated V-4 to V-10 were built as fighters. Their performances were considerably high but the surface cooling was unreliable. Further some of the flight characteristics were not perfect. But Heinkel reckon with batch production and already ordered the preparation works. DB 601 engines necessary for Bf 109s started to be insufficient when the war had broken out. RLM had announced that they will permit the batch production only in case different powerplant will be used. He 100 structure wasn't capable of containing different engine so Heinkel built just three pre-production and 12 production machines. Three aircraft were purchased by Japanese delegation together with license rights. The Soviet delegation purchased five aircraft. The rest of the aircraft served in wide propaganda campaign for "The New Powerful Luftwaffe Fighter". The machines were filmed subsequently getting three different emblems of Luftwaffe's non-existing units. This alleged type got the designation He 113. Also this designation was stated in many allied recognition manuals. Even though it never saw combat use many allied pilots claimed to see or fight the He 113.

Technical Data of He 100V-8:

Wingspan: 7.60 m, Length: 8.18 m, Max. Speed: 746.606 km/h, Ceiling: no shown data, Range: no shown data

competition chosen as a standard Heinkel. The formerly preferred wanted to prove his company he started to develop next aircraft as design works on P 1035 project. When

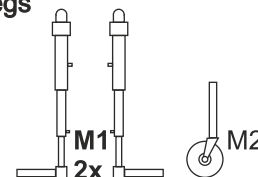
Vacuformed canopies

C1

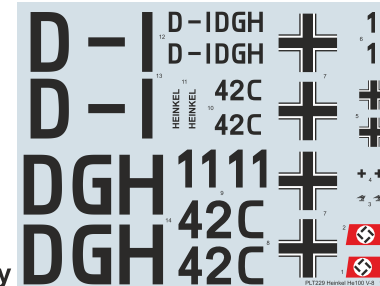
vakuumové kabiny

white metal undercarriage legs

podvozkové nohy z bílého kovu

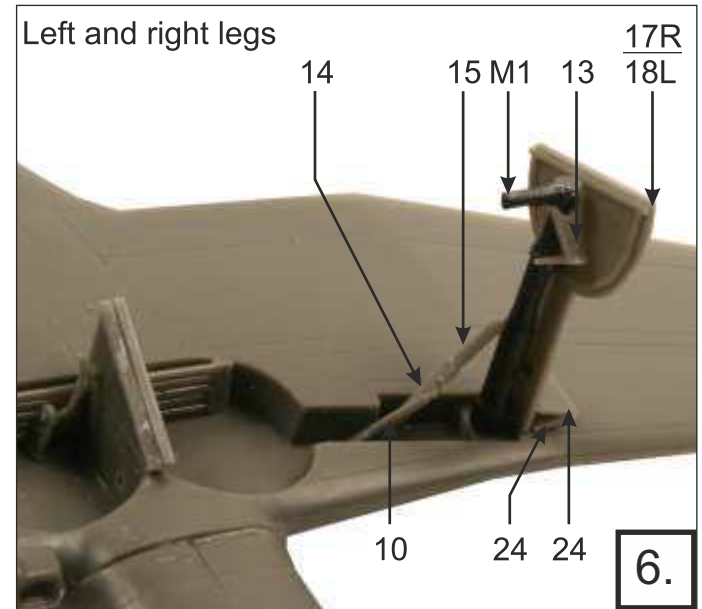
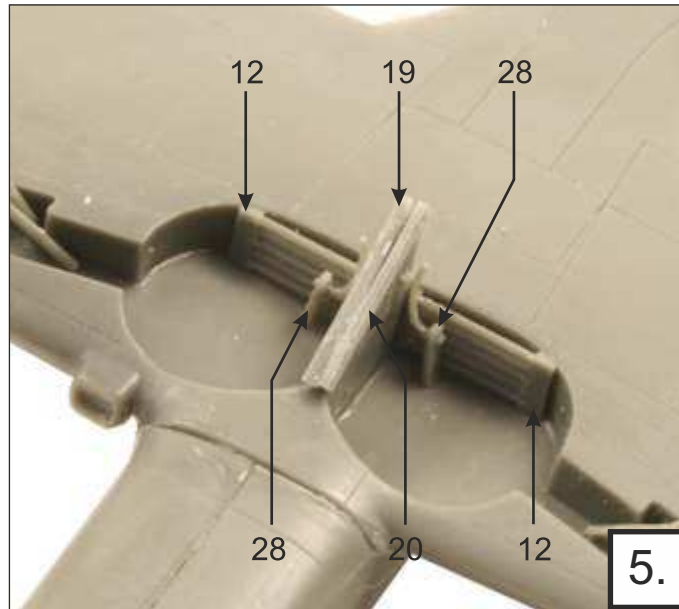
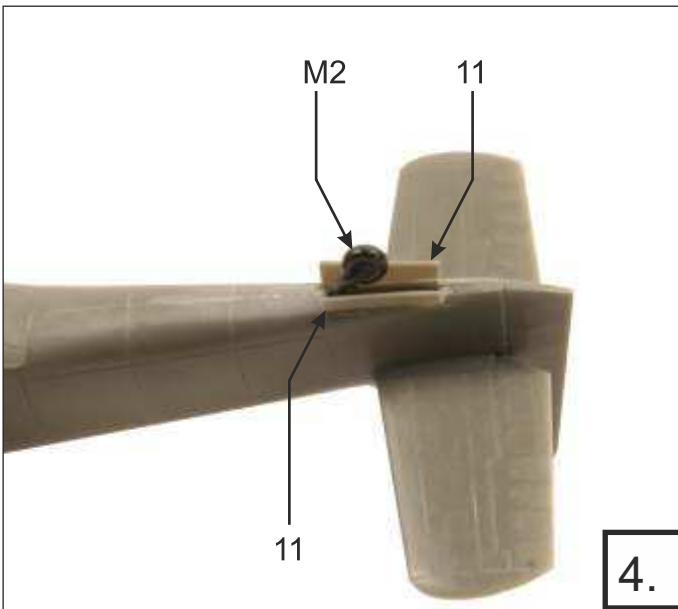
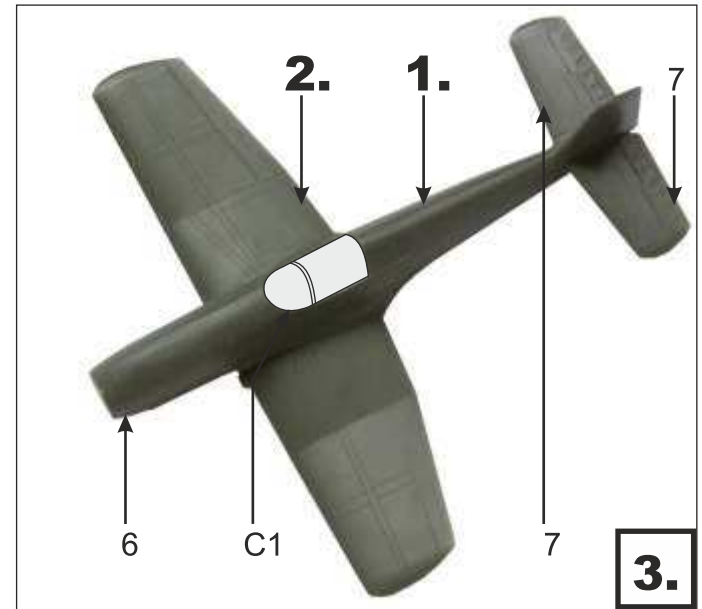
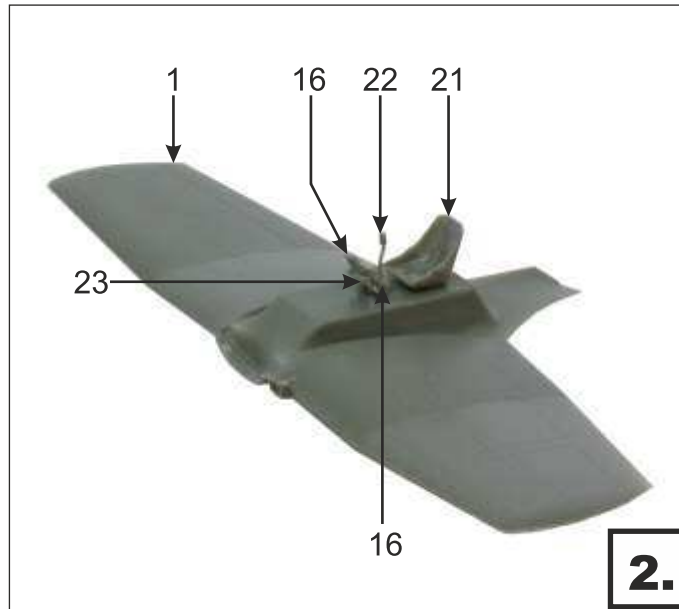
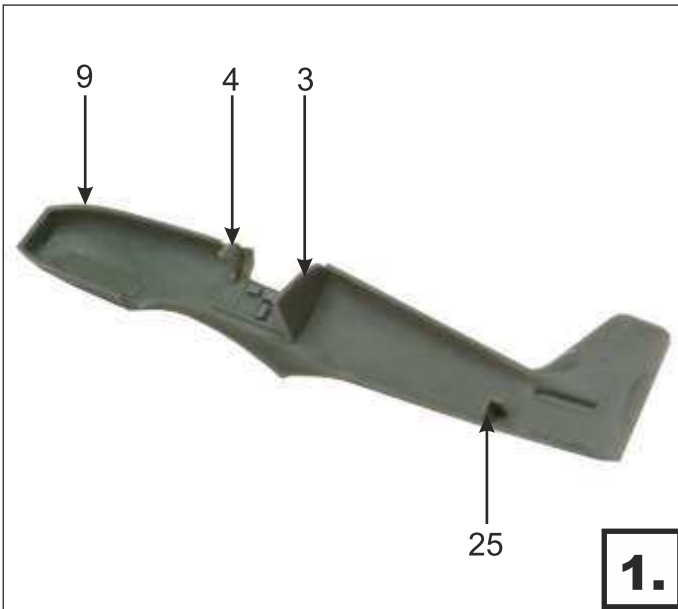
Decals

Obtisky

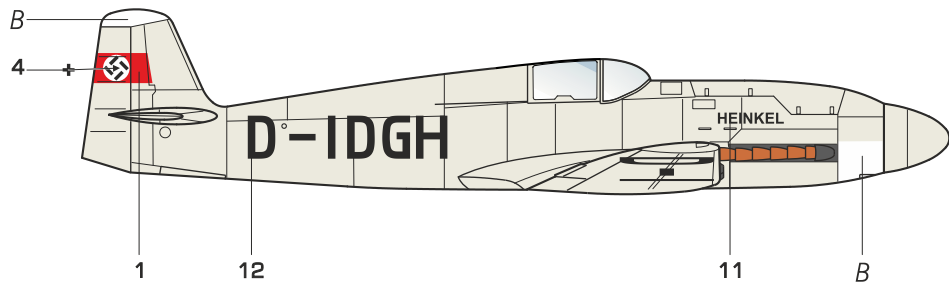
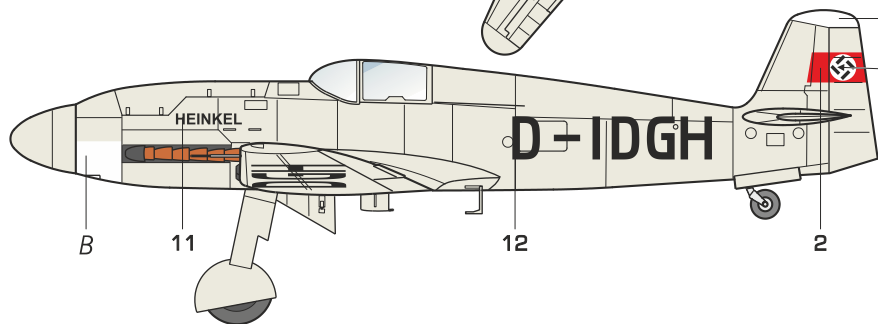
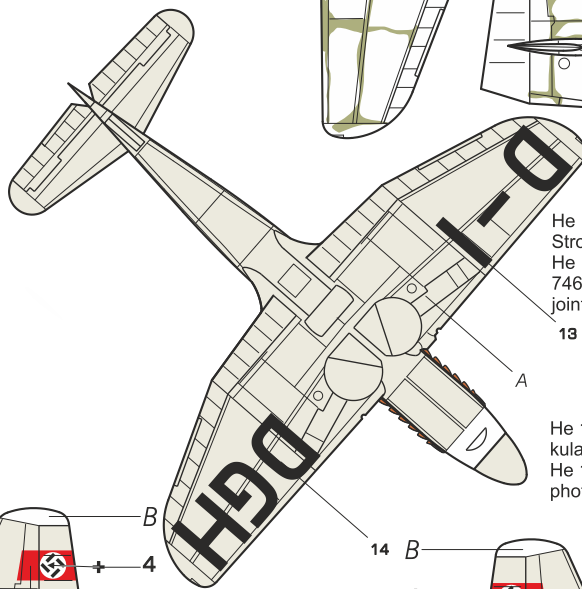
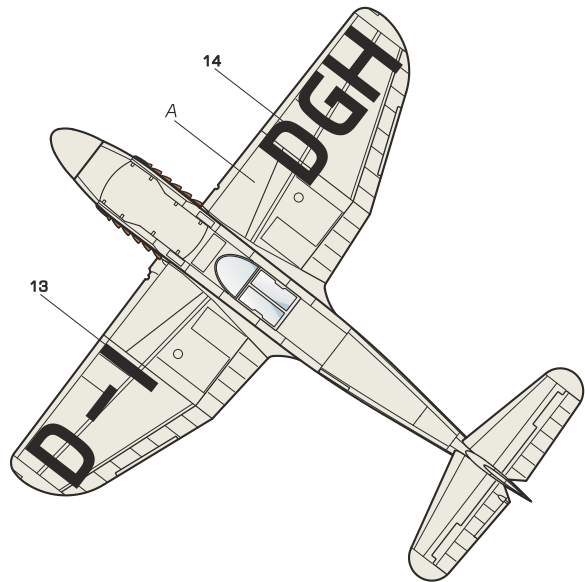
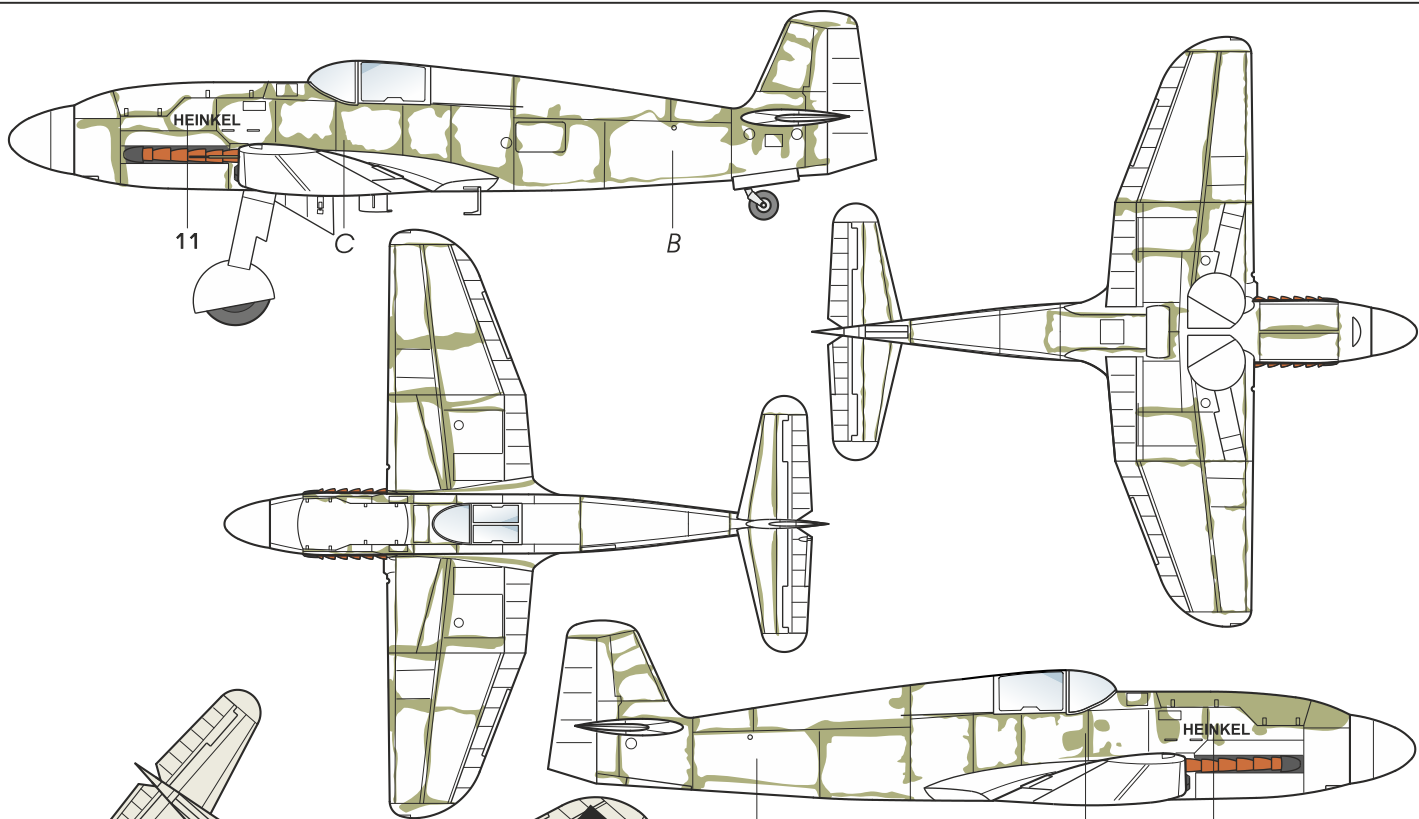
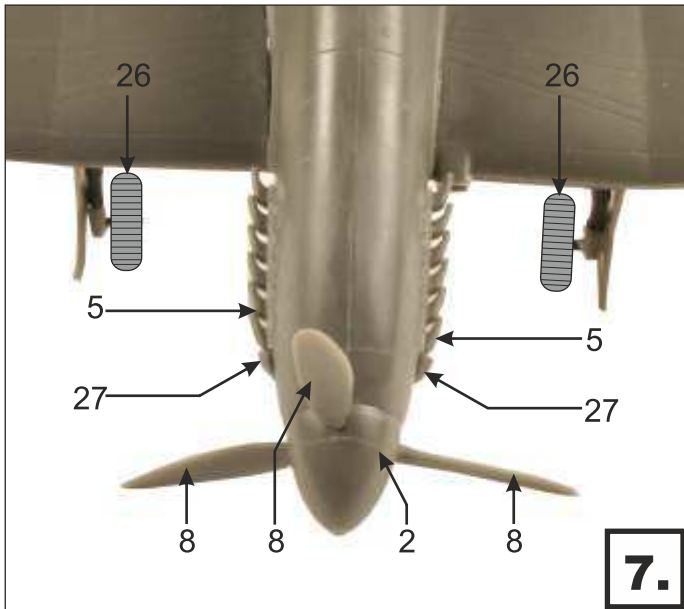
K lepení použijte kyanoakrylátové lepidlo! Díly ohnuté, popř. pokroucené vlivem teplotních změn a stárnutí materiálu mohou být narovnány do požadovaného tvaru pomocí proudu teplé vody nebo vzduchu (fén na vlasy). Kontaktní plochy doporučujeme před lepením odmastit.

For best glueing results use cyanoacrylate glue! Parts slightly distorted and bended owing to temperature changes or due to material ageing can be straightened to requested shape by hot water or hot air jet. This process can be repeated till result is entirely satisfactory. Before glueing degreasing is recommended.

Visit an official website and e-shop at
www.cmkkits.com
 Navštivte naše stránky a e-shop

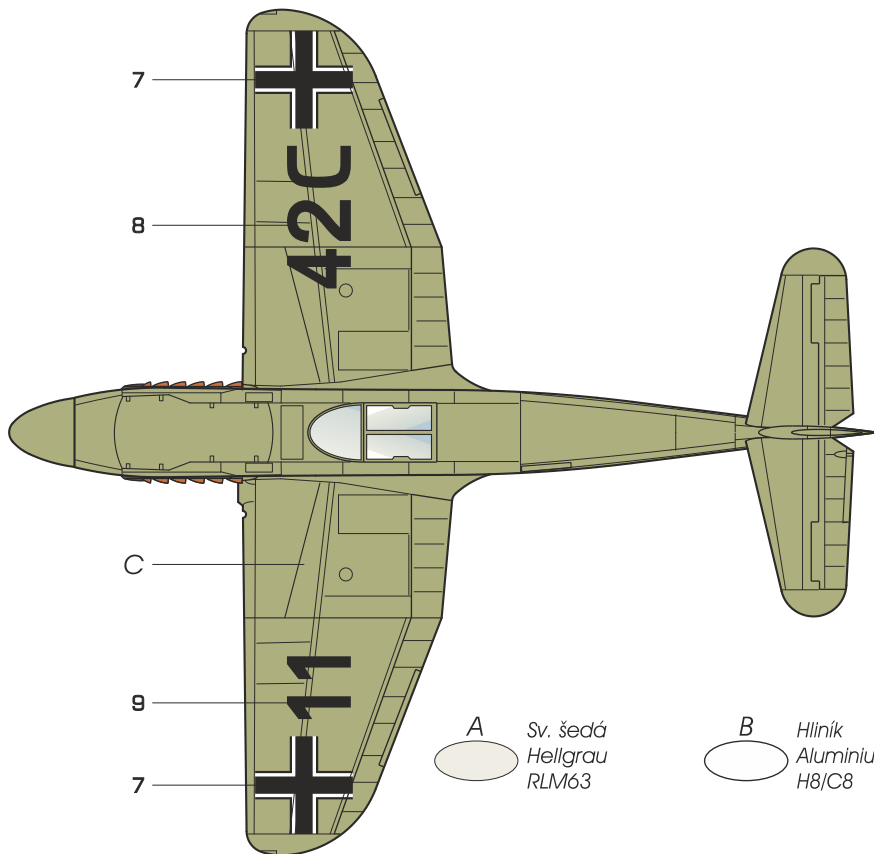
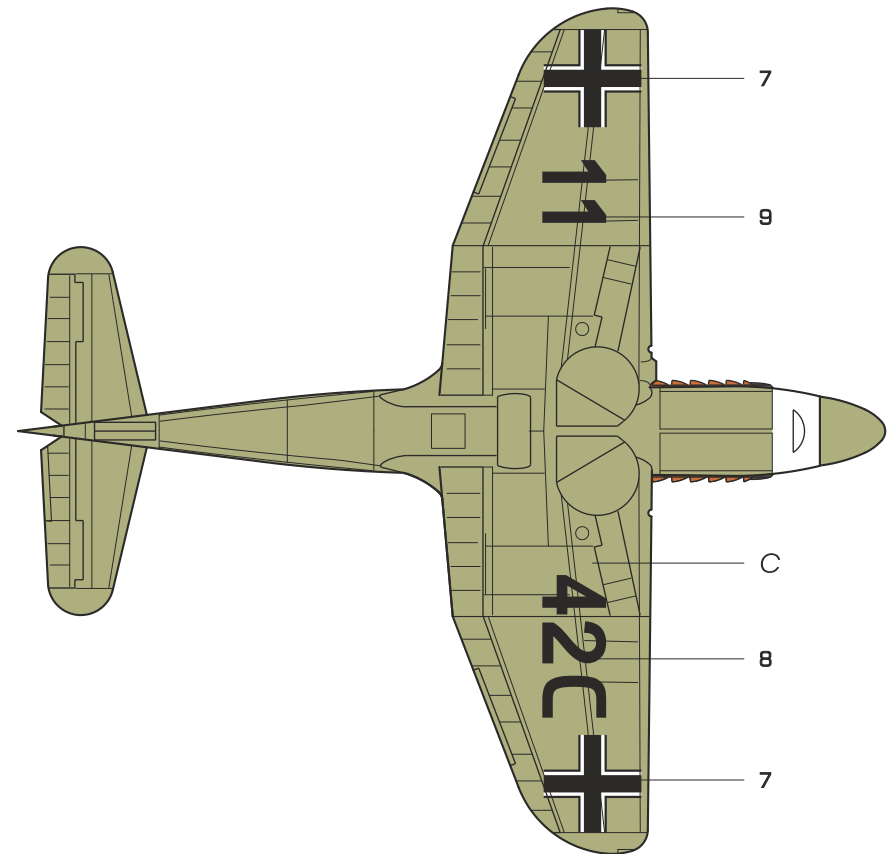
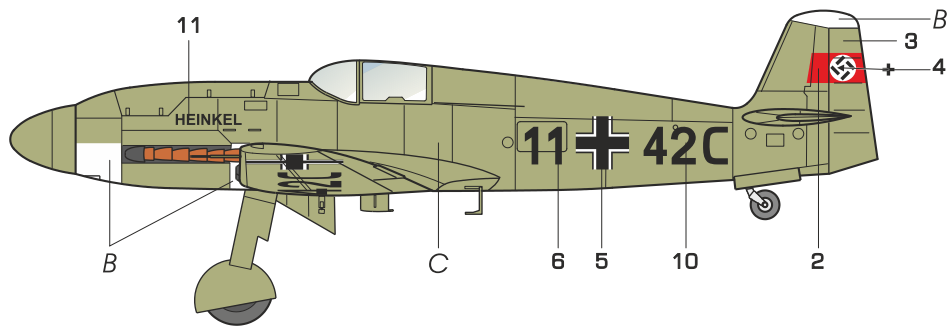

He 100V-8 zalétl 31.3.1939 s pilotem Hansem Dieterlem světový rychlostní rekord 746,606 km/h. Stroj byl v barvě kovu se stopami tmelu po přetmelení spár mezi panely potahu.
 He 100V-8 with pilot Hans Dieterle broke on March 31, 1939 the World Speed Record by reaching 746.606 Kmh. The aircraft was left in natural metal finish with traces of sealer on the cover panel joints.

13	A	Sv. šedá
Hellgrau
RLM63 | B | Hliník
Aluminium
H8/C8 | C | Šedozelená
Grau
RLM02 |
|----|---|-------------------------------|---|------------------------------|---|-----------------------------|

He 100V-8 byl po zalétnutí rekordu propagandisticky využit a fotografován nejprve s civilní imatrikulací D-IDGH.
 He 100V-8 was after breaking the World Speed Record used for propaganda purposes and photographed with civil registration D-IDGH.

He 100V-8 byl nakonec přestříkán a fotografován s fiktivním vojenským označením 42C+11. He 100V-8 was eventually over sprayed and sported fictive military marking 42C+11. In this appearance it was also photographed.

A	Sv. šedá
Hellgrau
RLM63 | B | Hliník
Aluminium
H8/C8 | C | Šedozelená
Grau
RLM02 |
|---|-------------------------------|---|------------------------------|---|-----------------------------|

